

(Sorgligt! Sorgligt.doc)

SORGLIGT! SORGLIGT!

Dova klockljud

EG:s bedömning av det andliga läget bland de kristna

Alla äro eniga, ty alla äro ense om att sova. Sova, när det gäller det fulla livet i Gud, sova, då Anden uppfordrar till kamp för människosjälar; brinna, då det bliver fråga om »läran» och »åskådningen», arbeta, när det gäller egna intressen, men draga sig tillbaka, när det gäller att offra sig själv!

(Detta synsätt när EG var 27 år, frågan är om han någonsin ändrade sig)

Skarpsyn iakttagelse

Vanans makt drager sångens positiv, och den kalla plikten talar över »Jesu kärlek till en fallen värld.»

Bibelanknytningen

*** Matt 7:22 f s 334 Många skola på 'den dagen' säga till mig: 'Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?' 23Men då skall jag betyga för dem: 'Jag har aldrig känt eder; gån bort ifrån mig, I ogärningsmän.'

*** Apg 2:4 s 335 Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala.

*** 3 Joh 1:7 Ty för hans namns skull hava de dragit åstad, utan att hava tagit emot något av hedningarna.

VI

SORGLIGT! SORGLIGT! 334

Deras tempel är öde, ty livets Ande har flugit sin kos. Lovsångerna äro kalla, och bönerna frusna. Gudstjänsten liknar ett dött panorama av målade skuggor. Vanans makt drager sångens positiv, och den kalla plikten talar över »Jesu kärlek till en fallen värld.» Vilket åtlöje för helvetet, vilken sorg för himmelen! Den yttre bekännelsen har blivit deras liksvepning och den livlösa formen deras likkistor. Det är tyst, tyst som i graven! Alla äro eniga, ty alla äro ense om att sova. Sova, när det gäller det fulla livet i Gud, sova, då Anden uppfordrar till kamp för människosjälar; brinna, då det bliver fråga om »läran» och »åskådningen», arbeta, när det gäller egna intressen, men

draga sig tillbaka, när det gäller att offra sig själv!

Sorgligt! Sorgligt!

Det går an att predika för andra, men själv icke hålla provet. Många skola säga på den dagen: »Hava vi icke profeterat i ditt namn, *i ditt namn utdrivit onda andar och i ditt namn gjort många kraftiga gärningar*. Men Herren skall svara dem och säga: »Jag kände eder aldrig; gå bort ifrån mig, I ogärningsmän». Matt. 7: 22, 23.

Matt 7:22 f s 334 Många skola på 'den dagen' säga till mig: 'Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn och genom ditt namn drivit ut onda andar och genom ditt namn gjort många kraftgärningar?' 23 Men då skall jag betyga för dem: 'Jag har aldrig känt eder; gå bort ifrån mig, I ogärningsmän.'

Med vemod och sorg hava vi följt utvecklingen av det religiösa livet. Det kan, det får icke döljas: faran är stor. Det börjar skrida till den tid, då alla **(334 sen 335)** bliva sömniga och insomna. Vi hava, Gud vare lov, gjort stora framsteg i kunskap; men stora steg bakåt i liv, och vad värre är: de flesta tro det icke. Man gläds fastmera över lysande framsteg i det kristliga livet. Predikanterna bliva ju mer märkvärdiga och lägga an på att få en storslagen, formfulländad predikan. Det går nu icke längre an att tala som Anden giver att tala,

Apk 2:4 s 335 Och de blevo alla uppfyllda av helig ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala.

utan man måste taga den mänskliga visdom en till hjälp, på det man måtte bliva smickrad som en stor talare. Det kan på så sätt lyckas, att man kan bliva en stor man på talarestolen; men har man blivit till gagn för Guds församling eller en räddare av förlorade själar? Var denna utmärkta predikan just det, som Anden avpassade för stundens behov? Var det ord eller liv?

Det sades om några, att »de drogo ut för namnets skull».

3 Joh 1:7 Ty för hans namns skull hava de dragit åstad, utan att hava tagit emot något av hedningarna.

Men, vilket namn? Det finnes troende, som företagit sig att predika för namnets skull; det finnes söndagsskollärare, som gå till söndagsskolan för namnets skull; det finnes män och kvinnor, som offra alla sina ägodelar för namnets skull, och det finnes livlösa bekännare, som göra vad som helst, blott man blåser i basun för dem. De älska sig själva och vilja bli smickrade. Men åter andra draga ut för Herrens egen

skull. Ack, om du, vid Andens ljus ville söka rätt på hjärtats uppsåt! Icke har Gud sänt sina vittnen för att skörda beröm; nej, för att förhärliga Gud. Varför talar du? Är det Gud eller människor till behag? Ja, vi fråga: Lever du? Och säg, lever du ett fullt kärleksliv? Besinna dig och svara inför Gud!